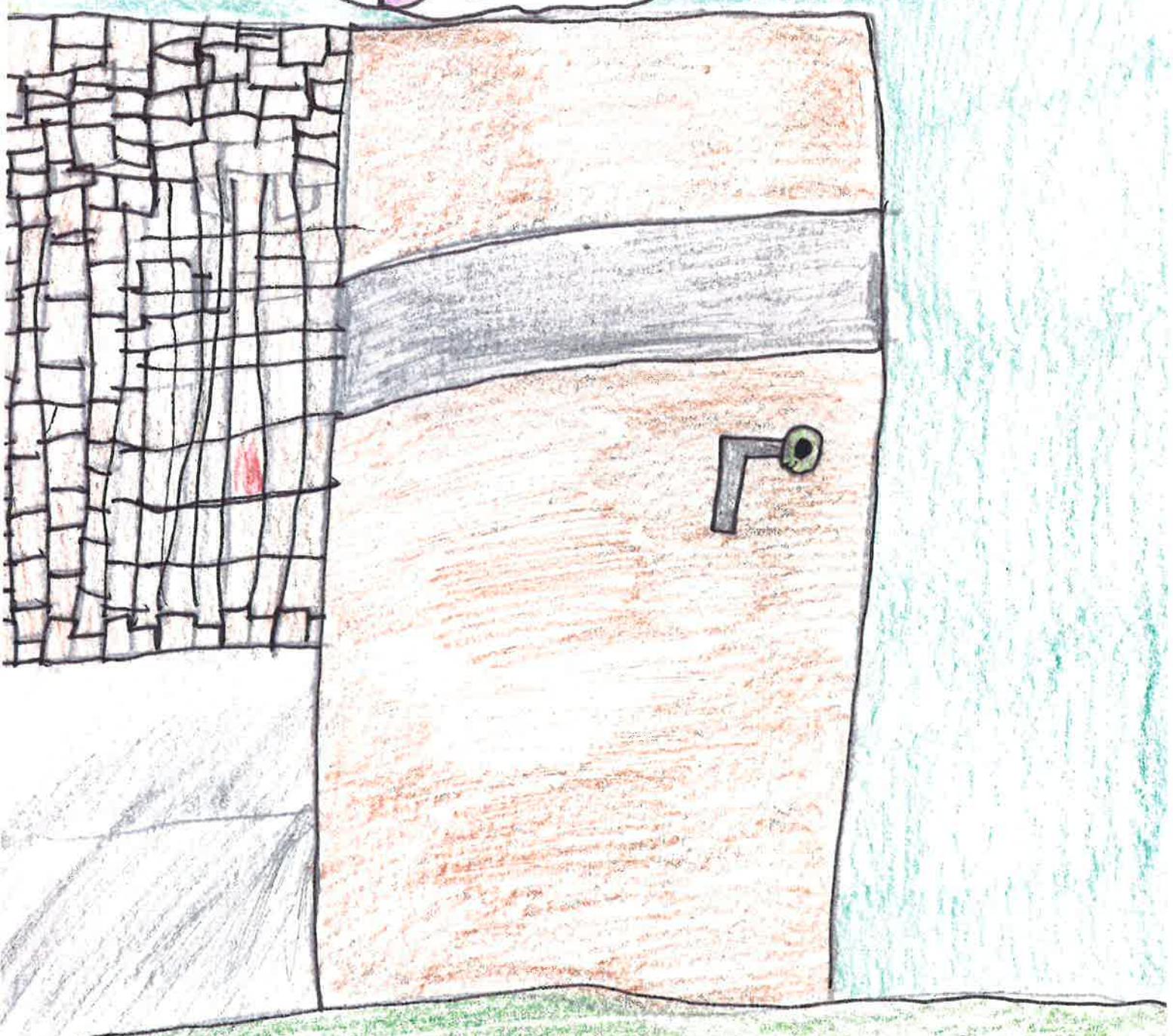

DEN MAGISKE DØRA

ILLUSTRATØR: Leander
RISMARKE

FORFATTER: Leander RISMARKE

Kapittel 1 - Hei.

Hei, jeg heter Harry og jeg er 9 år og snart 10. Jeg går på Leirbakken skole. Jeg har en venn som heter Mikkel, Han er også 9 år. Jeg er veldig redd for vaktmesteren fordi at jeg har hørt at han stjeler. Det er en dør på skolen som ingen nøkler passer i. Jeg lurer på hva det kan være bak døra. Hver gang jeg går forbi hører jeg rare suselyder. Jeg liker veldig godt å ha matte og gym. Jeg har bursdag 4 juli.

Kapittel 2 - Brevet

Nå har vi hatt gym, og jeg skal til å gå forbi den rare døra. Oj! Det stikker et brev ut av døra. Det sto:

Kiki:17.11.17

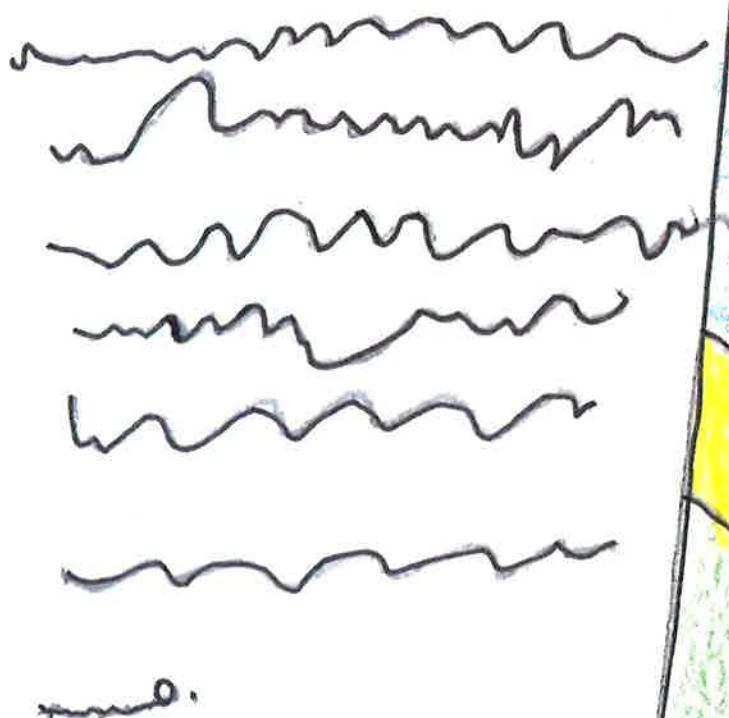
Jeg håper at den som leser dette brevet kan hjelpe meg. Jeg sitter fast i den verdenen bak døren. Jeg mistet nøklene mine bak døra. Jeg prøvde å åpne døra men en liten metallbit stengte døra.

Håper du kan hjelpe meg.

Hilsen Leo.

Kiki.DATO: 17.11.17

Hei!

...

Kapittel 3-Nøklene.

Nå må jeg nok finne nøklene. Å nei! Vaktmesteren! Vent litt.

Nøkkelhullet er grønt, og nøklene til vaktmesteren er grønne. Det er dem! Hmm... hvorfor har vaktmesteren nøklene? Kanskje han har laget døren.

Jeg må få de nøklene. Men hvordan?

Han går inn i et veldig mørkt og skummelt rom. Jeg følger etter han. Plutselig var det helt stille. Jeg så inni rommet. Han sov.

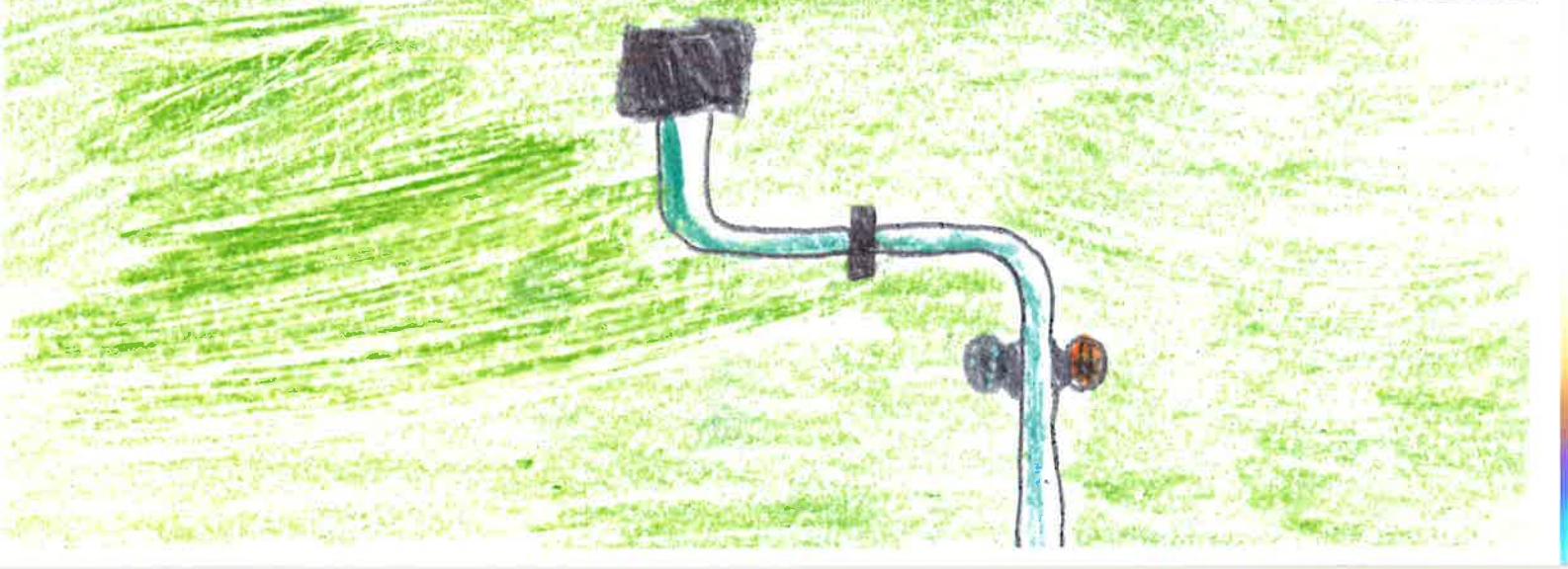
Jeg følte meg redd. Jeg listet meg inn. Plutselig hostet jeg av alt støvet.

Vaktmesteren våknet nesten.

Jeg listet meg forsiktig under bordet. Så ringte telefonen. Så våknet han. Jeg tok nøklene og løpte ut av rommet.

Oh o... vi har blitt ferska! Jeg gjemte meg bak et skap. Han løpte unna. Jeg klarte det! Jeg føler meg glad. Også litt redd.

Jeg vrir om låsen på døra, døren åpnet seg forsiktig...

Kapittel - 4 En annen verden.

Jeg gikk inn døra. Jeg så bak meg. Døra hadde lukket seg.
Det var en verden jeg aldri kunne forestille meg.
Jeg hører vinden suse forbi meg. Det luktet kvae.
Det var trær som hengte over veien. Jeg gikk sakte på stien.
Jeg hørte fuglene synge, grusen knaset. Det var noe helt annerledes.
Jeg hørte en vannet fra en bekke. Det var mange rare hus.
Jeg gikk videre...

Kapittel - 5 En annerledes venn

Plutselig så jeg noen som gikk mot meg. Han så på meg en liten stund.

-Hei, sa jeg med svak stemme.

-Hvem er du?

-Jeg er Harry. sa jeg med lav stemme.

-Det er fint å møte deg. sa han stille.

-Du ligner litt på en venn av meg. Han heter Mikkel.

-Vent jeg har hørt om Mikkel!

-Kult, men hvordan?

-Vi møttes på et kjøpesenter.

-Kan du hjelpe meg med noe?

-Så klart!

-Jeg har mistet nøklene mine imens jeg gikk på myra.

-Oj... det kan jo bli kjempe vanskelig.

Kapittel - 6 Mitt oppdrag

Å! Nå husker jeg på hva jeg skulle gjøre. Vi må lete etter noe som glinser i sola. Noe som er metall-nøklene! Vi trenger:

- Forstørrelsesglass
- Metalldetektor
- Spade

Vi trenger forstørrelsesglasset til å se hvor du har gått. Og vi trenger metalldetektoren for å se om nøklene ligger under bakken, og hvis de ligger under bakken så trenger vi en spade.

Ok, jeg drar til butikken til å hente de tingene. Hade!

Så går jeg raskt inn døra.

Kapittel 7 - Tilbake på skolen

Når jeg kom tilbake til skolen var alt som vanlig. Nå må jeg finne de tingene. Jeg starter med forstørrelsesglasset. Jeg ser en skuff som det står forstørrelsesglass. Det var den øverste skuffen. Jeg trenger en stol til å komme meg opp. Det er en stol i klasserommet. Jeg tar min egen stol. Jeg går raskt til skuffen. Jeg klæret opp på stolen. Jeg strekte meg til skuffen. Så åpnet jeg den og tar ut forstørrelsesglasset.

Nå er det metalldetektoren.

Jeg vet at vaktmesteren har en. Det er den eneste på skolen. Jeg må gjøre det. Jeg lister meg til vaktmesterens kontor. Håper det ikke er noen der. Jeg ser inn. Det er ingen der. Jeg går inn. Jeg ser meg rundt. Der er den!

Ved siden av bordet. Jeg tar den og løper raskt ut.

Men når jeg løper ut av kontoret så kræsjer jeg med noen. Det er vaktmesteren! Så dytter Mikkel meg. Så løper jeg fra vaktmesteren. Nå trenger jeg en spade. Det er en spade ute. Jeg tar på meg jakke og sko. Så løper jeg ut.

Spaden ligger i en bu. Jeg har den grønne nøkkelen. Jeg prøver den. Det virket! Så går jeg i bua og tar spaden.

Jeg løper inn og tar alle tingene. Jeg går raskt inn døra....

Kapittel 8 - Sannhetens øyeblikk

Jeg tok mot til meg og startet. Også så jeg vennen min ble tatt av noen som lignet på vaktmesteren. Vent. Det er vaktmesteren!

Hei! Vaktmester jeg har metalldetektoren din! Han stirret inn i øyene mine. Så la jeg metalldetektoren foran meg. Og tok opp spaden.

Han gikk mot meg. Jeg tok spaden og slo han med den. Vaktmesteren datt ned i bakken med et kraftig brak og landet ved siden av et tre.

Jeg ga han metalldetektoren. Kom Leo! Vi må finne nøklene dine. Der er de! Takk Harry. Hade! Hade! Så gikk jeg inn døra.

Kapittel 9 - Til noen andre åpner døren igjen

Dagen etter tenkte jeg på alt som hadde hendt.

Jeg skulle gå til butikken, og plutselig så jeg vaktmesteren. Jeg gjemte meg bak en busk. Han gikk over veien. Men han glemte å se seg til siden. Så kom det en bil mot han. Bilen kjørte over han med et brak. Så datt han om ved siden av veien.

Jeg ringte en ambulanse...

Etter ulykken var han på skolen. Han kom bort til meg og spurte om jeg hadde sett de grønne nøklene hans.

De var i lommen min. Jeg tok fram nøklene. Vaktmesteren så rart på meg. Hvorfor hadde du dem i lommen din?

Jeg ville ikke si at jeg hadde tatt de. Jeg lånte de, sa jeg med svak stemme. Ok, sa han også ga jeg han nøklene.

Jeg gikk inn til rommet som Leo var i. Jeg sa at vi må holde det som en hemmelighet. Ok, sa han. Skal vi dra og finne på noe. Ok sa han med høy stemme. Så dro vi...

